

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancațe nu se
primesc. — Manuscriptele nu se
reținut.
INȘERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: M. Dukes, Heinrich
Schalek, Rudolf Mosse, A. Opatk
Nachfolger; Anton Oppelik, J.
Danneberg, în Budapesta: A. V.
Goldberger, Eckstein Bernat; în
București: Agence Havas, Suc-
cursale de Roumanie; în Ham-
burg: Karoly & Liebmann.
Prețul inserțiilor: o serie
garmond pe o colona 6 cr. și
30 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarif și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
serie 10 cr. séu 80 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LVIII.

„Gazeta“ iese în săptămânile:
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se primumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectori.
Abonamente pentru Brașov
administrațiunea, piața mare,
Térgul Inului Nr. 30. etagiu
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.
séu 16 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 126.

Brașov, Mercuri, 7 (19) Iunie

1895.

Creditul și Academia.

Brașov, 6 Iunie v. 1895

Scim, că cu ocaziunea întruni-
rei delegațiilor din acest an, ra-
portorul comisiunii pentru armată,
Aurel Münnich, pusese în vedere
Majestății Sale două puncte, despre
carî credea el, că vor da privilegii la
desbateri mai mari. Unul dintre
aceste puncte privea votarea unui
credit extra-ordinar de 20 milioane fl.,
ér al doilea se referea la afacerea
înființării unei a treia academii mi-
litare, pe care Maghiarii o urgitéză
cu atâta stăruință.

S'a înșelat însă d-l Münnich în
prevederile sale, căci delegațiile
au trecut peste amândouă punctele
acestea cu o ușurință neașteptată.

Creditul extra-ordinar de 20 mi-
lióne, după cum aflăm din rapor-
turile semi-oficioase mai nouă, sosit
dela Viena, s'a votat în ședința de
Luni a delegațiilor fără nici o
discuțiune. Nu s'au dat nici măcar
lămuriri mai amănunțite asupra mo-
dului de încasare și de întrebuin-
țare a banilor, ci totul s'a votat,
cum s'ar dice, cu ochii închiși.

Ce privește cestiunea unei a
treia academii militare, a căreia în-
ființare o pretind Ungurii pentru
teritoriul ungar, s'au ivit, ce-i drept,
óre-carî discuțiuni, dér și peste ace-
stea s'a trecut ușor la ordinea zilei.
Ministrul de război Krieghammer
și-a susținut punctul său de vedere,
declarând și de astă-dată, că are să
trécă încă mult timp până se va ivi
necesitatea înființării unei a treia
academii militare. Creditul de 40,000
fl., ce s'a votat anul trecut pentru
pregătirea planurilor, nu l'a putut
întrebuința, díse ministrul, deóre-ce
și timpul a fost prea scurt, ér de
altă parte, pentru a se puté face
planul, trebuie mai întâi să se sta-
biléscă locul, unde are să se înfiin-
țeze academia.

Se 'ntelege, cu acest răspuns
delegații ungarî n'au prea fost mul-
țumiți. Mai ales Alexandru Hegedüs
„din punctul de vedere al realizării
ideii de stat maghiar“ cerú cu stăruință
și de repetite-óri, ca să nu se mai
amâne cestiunea înființării acade-
miei. El presentă în acest sens și
un proiect de rezoluțiune, în care
cerú, că delegațiile: „să declare
ca necesară și urgentă înființarea
unei a treia academii militare în
Ungaria“.

Proiectul de rezoluțiune al lui
Hegedüs însă îndemnă pe ministrul
de război Krieghammer să declare
din nou, în mod și mai categoric,
că în împrejurările de ađi ale ar-
matei nu află necesară înființarea
unei a treia academii, ba arată, că
acésta ar fi chiar periculoasă din punct-
tul de vedere al reputațiunii celor
două academii militare existente.

Declarațiunile acestea ale lui
Krieghammer au amărit mult pe
delegații ungarî. Horanszky díse, că
acum reese mai pe sus de orî-ce ín-
doelă, că ministrul nu e aplecat a
împlini „dorința majorității“. A mai
stăru pentru înființarea academiei,
după ce de 15 ani încóce tóte stă-
ruințele au rémas zadarnice, ar ín-
sémna, după el, știrbirea autorității
instituțiunii delegațiilor. De aceea
Horanszky și făcú declararea, că
renunță la înființarea academiei, mai
ales fiind-că el nici n'ar fi învoit a
se înființa pe teritoriul ungar o aca-
demiă, a căreia limbă de propunere
să nu fiă cea ungaréscă.

În fine lucrul a rémas așa, că
ministrului de război 'i s'a dat un
nou termen, de un an, pentru lucra-
rea planului și consumarea celor
40,000 fl. votate în acest scop.

Astfel peste cele două „puncte“
ale raportorului Münnich s'a trecut la
ordinea zilei, fără de-a se face gaură
în cer. Delegațiunea ungară a tre-
buit să se supună atât la votarea

creditului de 20 milioane, cât și în
cestiunea academiei, în privința că-
reia de-altminterlea nici Ungurii nu-și
pot da sémă de ceea ce voesc.

Ei speréză, póte, că înființată
fiind o asemenea academiă militară
pe teritoriul ungar, în scurt timp li-ar
succede de-a o și maghiarisa, întro-
ducând în ea limba maghiară ca
limbă de propunere. Asemeni spe-
ranțe, se 'ntelege, sunt fórte ademe-
nitóre pentru șovinistii ungarî și de
aceea e ușor de înțeles, pentru ce
stăruie ei cu atâta îndirjire de-a se
înființa acésta academiă.

Dér experimentul acesta, decă
s'ar pune în aplicare, ar costa trei
milioane floreni. De unde atâția bani
risipiți în vânt? Budgetul armatei
și așa merge tot crescând, în fiă-
care an cu câte patru milioane mai
mult. Șovinistii ungarî mai vor, pe
lângă asta, să esploateze și terenul
militar pentru experimente de ma-
ghiarisare în contul contribuabililor?
Nu véd ei, că și așa greutatea sar-
cinelor publice a ajuns culmea, că-
reia sunt a se datori mișcările so-
cialiste, emigrările în masse și alte
calamități?

Dér acésta privește numai par-
tea materială a lucrului. Adevératul
pericol stă însă în tendința șovinis-
tilor maghiari, de-a introduce și în
armată șovinismul și netoleranța de
rassă. Acesta este adevératul scop,
ce-l urmăresc ei cu înființarea aca-
demiei militare pe teritoriul ungar.
Când vor isbuti s'o facă și acésta,
consecințele funeste ale experimen-
tărilor lor sunt ușor de prevédut
pentru orî-ce patriot nepreocupat.

Din Blașiu primim următoarele sciri
de importanță:

— Vê comunic în grabă, că în
afacerea cu fotografia abiturienților,
Consistorul a ținut Sâmbătă ședință,
în care a hotărît să facă pași la minis-

trul Wlassics, ca să casseze ordinul dat
pentru amânarea examenelor de maturi-
tate, ordin, care s'a dat înainte de-a
fi cunoscută investigația făcută de
direcțiunea gimnasiului.

— La sfârșitul săptămânei tre-
cute inspectorul Havas, care a venit
aici la examenele de cualificațiune
ale învățătorilor, a relegat din scrip-
turistica maghiară nu mai puțin ca pe
13 învățători.

— Ađi, 17 Iunie, a sosit aici un
ucaz al ministrului Perczel, prin care
deklară de desfînțată Casina română, ca
s'a înființat aici de curénd. Scirea e
produs în tóte păturile populațiunii
mare iritare și senzații.

O conferență a d-lui G. Ocășianu
despre cauza noastră. În nr. 6., anul XI
din „Bulletin mensuel dela société d'études
philosophiques et sociales“ se publica în resu-
mat o conferență, ce a ținut-o talentatul
nostru compatriot și amic, d-l G. Ocășianu,
la 8 Maiú asupra „csstiunii române din Tran-
silvania și Ungaria“, ascultat fiind de un
numeros public, domni și dame, carî au
rêsplătit zelul și activitatea conferențiarului
prin vii și repetate aplause. Conferențiarul
începú prin a vorbi despre principiul de
naționalitate, spuse apoi cum cestiunea
naționalităților se agitá ađi în tóte cer-
urile culte ale Europei. În legătură cu lup-
tele Românilor din Transilvania și Ungaria
pentru limbă și naționalitate, conferențiarul
făcú amintire de procesul monstru al Me-
morandului, de vexațiunile și opresiunile
marî la carî sunt espúși Românii din par-
tea elementului maghiar etc. Spune apoi
cum Românii din Transilvania și Ungaria
n'au măcar un singur reprezentant în dietă,
cum Ungurii nu pot stăpâni în Ardeal,
decât prin subjugarea Românilor, falsifi-
când constituția dela 1867 și călcând-o în
picioré. Esplică apoi d-l Ocășianu anomalia
după care la noi există încă și ađi două
feluri de legi electorale, una favorabilă
pentru Maghiarii din Ungaria propriu díse,
și alta nefavorabilă, nedreptă și rémasă de

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Familia marinarului*).

De Cordelia.

Pe țérmul mării dela Liguri, tocmăi
între Sestri și Cornegliano, ședeau două fe-
mei frumoase într'un bordeiu sérăcacios.
Una era mai tinéră și mai vială, pe fața
celeilalte însă gândurile începură a trage
brazde ușóre. Judecând din trásurile feței
lor, puteau să fă surori.

Dinaintea lor pe masă ardea un mic
ștearț. Una dintre ele croșeta, cealaltă căr-
pea o hăinuță de băiat. Cea mai tinéră
rupse tăcerea.

— „Vântul sufă aspru! Gigia, n'auđi
cum geme marea? Măne nu vom avé Cră-
ciun frumos“.

— „Mie 'mi-e tot una“ răspuse ce-
laltă. „De când nu este aici bunul meu
Pippo, o đí imi e tot așa de tristă, ca și
cealaltă. Când véd, că alții sérbătoresc, pe
mine mă stăpăresce cu atât mai tare du-

rerea decă-mi vine minte, cum el obi-
cniua a veni séra acasă, aducând tot-déuna
ceva cadou dulce și drag, mie și copiilor,
carî atunci erau încă așa de mititei!...
Sfîrșesce odată și cât mai curénd acea pe-
tecire, eu nu mai véd, mă dor ochii“.

— „Tu într'adevér vei fi bolnavă“,
răspuse cealaltă, luând lucrul de mână dela
sora sa. „Érăși plângi? Și asta ține tot
așa de șése ani“.

— „Mi-se pare, că s'a întemplat nu-
mai ieri. Încă și ađi imi vuesce în ureche,
ceea ce am auđit vorbindu-se atunci. „Fol-
gore“ a suferit naufragiu. Nu s'a putut
mântui nime. În ea se aflau marinari din
ținutul acesta. Când védură, că m'am fă-
cut galbenă, ca céra, mi au díse: „Dóră se
afla între ei vre-un cunoscut de al d-tale?..
Dumneđeule, dóră și bărbatul meu era ín-
tre ei. Am suferit chinuri grozave în acel
moment. Dér mai bine nici să me mai gân-
desc la acésta. De n'ai fi venit la mine
atunci, nu sciu, ce s'ar fi ales de mine și
din bieții mei copilași. Așa-i draga mea,
că-ți causez durere? Înșé în tótă đíua tre-
buie să mă gândesc necurmat la nenoroci-
rea mea... 'mi-e mai ușor sufletul“...
— „Dér gândesce“ díse sora ei, „că
ce sfat ne dau părinții. Mărită-te după acel
marinar“.

— „Mulți se reíntorc însă, când lumea
fi credea pierduți. Au venit aprópe toți.
Dér pe el, care a trăit numai pentru fa-
milia sa, de ce nu l'ar ajuta bunul Dum-
neđeou? De bună sémă va trebui să vină
acasă. Aprópe... Dér să vorbim despre alt-
ceva. Copiil vor sosi îndată acasă. Și lor
le merge din đí în đí tot mai réu, bieții.
De réndul acesta n'am putut să le cumpér
nici jucării. Lui Ceppo nu pot să-i dau,
decât două părechii de nádrăguți. Cum am
și puté noi bietele femeii să ne fericim?
Drept, că ómenii buni ne ajută, dér o ast-
fel de pâne e fórte amară...“

Đicénd acestea drese focul în jurul
ólei, întinse pe masă o pânzătură albă, ca
néua, și așternú pentru șése persóne.

De-odată ciocni cine-va la ușă. Întrá un
bărbat cam de 35 ani, înalt, musculos, și cu
obrajii arși de sóre. El își purta gluga pe
umeri. În mână avea un coș.

— „Mă séra Bacciccia“, díse Rosa,
sora mai tinéră. „De bună sémă e fórte
bine la noi, că ne cauți și vii și pe acest
timp“.

— „Frumos mi-ar sta, decă m'ăși teme
și de-un vântuleț. Pescarul nici că bagă în
sémă așa ceva. Am prins raol și mi-am
gândit, să vi-i aduc voué pe máne, și așa
va fi Crăciun. Đeu nu merge, ca domni
să mánânce bucăturile cele mai bune, când
noi le prindem cu mare ostenelă; nu merge
să fim ca calul cărciumarului: duce vinu,
dér el bea numai apă. Gigia, étă, i-ai. Cel
puțin va fi bucuria la casa ta“.

— „Mulțumim de bunătate“ răspuse
Gigia. „D-Ta tot-déuna ai o inimă așa de
bună față de noi. Dér ai face mai bine,
decă a-i vinde ce prinđi, căci nici d-ta nu
ești găzduc. Privesce ca și cum i-am fi
primit“.

Și voi să-i redea rácii.

— „Decă nu-i primiți, mă supér réu.
Fi arunc mai bine în mare. Da, asta e așa
de adevérat, pe cum de cinstit e numele
meu Bacciccia“.

— „Bine déră“ răspuse femeia „însé
cel puțin promite-mi, că ne ajuți să-i con-
sumám“.

— „Voiú vedé acuși decă imi dați
scaun“ díse arătând cu mână la un scaun
din fruntea mesii.

* Din opșorul „Vita Intima“ Milan 1895,
de Cordelia (Virginia Treves).

pe timpurile feudalismului întunecat pentru populațiunea română din Transilvania. Conferențiarul n'a întrelăsat mai departe a face cunoscută și legea nedreaptă de presă, pantentele cu cari suntem isbiți și loviți noi Românii Ardeleni, și ilustră prin exemple vii, cum înțeleg să aplice guvernele ungueresci „libertatea presei” față de diariștii români. Arată apoi cum guvernul și societate maghiară s'au pus cu tot adinsul să maghiarizeze pe Români, impunându-le cu sila o limbă sêracă în espresii, aspră și afară din cale greoie. Făou o scurtă iconă a aspirațiunilor maghiare, cari vor sê-și estindă influența până la Kiev în Rusia. Dêr ei vor trebui să cadă cu astfel de esagerate aspirațiuni, căci dreptul și misiunea de-a răspândi cultura în Orient nu este a Maghiarilor, ci a Românilor. — Foile ungueresci, luând notiță despre această conferență, injură mai întâi pe amicul nostru *Ocășianu*, cum li-e obiceiul, apoi dau espresii supărării lor, că „națiunea cavalerescă” êrăși e huliță și vorbiță de rêu în Apusul luminat. Asupra acestei conferențe vom reveni mai pe larg în numărul de mâne.

CRONICA POLITICĂ.

— 6 (18) Iunie.

Un fapt politic de cea mai mare însemnătate actuală se anunță din Paris, care varsă o mare lumină asupra raporturilor dintre Franța și Rusia. Ambasadorul rusesc din Paris, contele *Mohrenheim* a comunicat ministrului francez de externe *Hanotaux*, că din Petersburg a sosit un curier special, care a adus președintelui Republicii *Faure* un autograf al *Țarului Nicolae II*, dimpreună cu ordinul *St. Andreiu*. Autograful și ordinul s'au predat ieri, 17 Iunie, președintelui Republicii de câtră *Mohrenheim*, asistând toți membri ambasadei ruseci. Faptul acesta e comentat de foile franceze, ca un mare act politic, mai ales acum în ajunul sêrbărilor dela Kiel, vrând sê arate prin această Țară, că Franța nu stă singură, nu e izolată, ci că are alături în bine și în rêu pe Rusia.

Ministrul ungueresc de interne *Perczel* a făcut dițele acestea o declarațiune asupra reformei administrațiunii. Reîntorcându-se dela Viena la Pojun, a fost salutat aci atât din partea primarului orășenesc, cât și a vice-spanului comitatului Pojun. În răspunsul dat ambilor vorbitori, ministrul li-a pus acestora în vedere, că reforma administrațiunii va forma primul obiect de discuțiune în proxima sesiune a dielei, adăugând, că prin noua reformă drepturile de autonomie ale comitatelor vor rămâne în multe privințe neatînse.

Liberalii germani sunt foarte nemulțămîți cu ținuta *Cehilor*, și cu deosebire nu-și

pot ascunde supărarea lor contră *Polonilor*. Mai ales se descarcă acesta supărare în diarele strêine, cari stau la dispozițiunea stângei. Astfel într'o correspondență din Viena, publicată în „*Kölnische Zeitung*” se dițe, că pe când în Austria *Cehii* și *Polonii* își pot manifesta aspirațiunile lor naționale cu mult mai tare, decât interesele sociale, liberale sêu alte interese de partid, pe atunci Germanii austriaci trebuie sê-și apere înainte de toate interesele lor naționale, decât nu voiesc sê fi espuși batjocurei lumii. Mai ales *Polonii* sunt aceia, cari acum nemulțămîți singur numai cu exploatarea Austriei în favorul *Schlachtei* și a *Galiției*, își validiteză acuma supremația lor față cu germanismul chiar și în țerile alpine și în *Silesia*. *Cutezanța Galițianilor ar trebui sê pună pe gânduri pe Germanii din Austria*.

Corespondentul din Belgrad al lui „*Magyarország*” împărtășese numitei foi nisce sciri sensaționale asupra stărilor din *Serbia*. El dițe, că sub pretextul manevrelor, s'au mobilizat trupele din *Timok*, *Niș* și *Morava*, êr reserva a fost convocată la arme pe-o durată de 20 dițe. Cu mobilizarea a rasta ar sta în legătură și ultima viziță a regelui *Alexandru la Sabaș*, și se crede, că tot sub pretextul manevrelor, vor fi mobilizate și trupele de-alungul graniței bosniace. Guvernul sêrbesc, dițe mai departe corespondentul numitei foi, a urgitat trimiterea celor 60,000 puscii, ce le-a cumpărat astă-primăveră din Franța. De asemenea și guvernul bulgar, tot sub titlul de manevre, a mobilizat corpurile de armată din *Sofia*, *Slivno* și *Filipopol*, êr *Turcia* își concentreză armata în *Macedonia*.

Din *Sofia* primesce diarul „*Kölnische Zeitung*” o siire interesantă. Ministrul de externe bulgar adevă, sê se fi espimat câtră mai mulți reprezentanți diplomatici de ai statelor europene, că incurcătura cestiunei armene pôte aduce pe guvernul bulgar în poziția, ca, erupând voința poporului, sê fi mână la o resoluțiune în cestiunea macedonenă. După-oe guvernul nu e în stare să se opună, ușor se pot repeta evenimentele din 1885, când poporul a dus cu puterea pe guvern cu sine. Fôrte ușor se pôte deci întâmpla, că armata bulgară va fi silită sê între în *Macedonia*. La acestea „*Köln. Zeit.*” observă, că nu zace nici decum în interesul Europei sê se încurce prin politica grandomană a micului principat într'o catastrofă, și Bulgaria va face experiențe fôrte curioșe, decât va proba astfel de încercări aventurișe.

Din incidentul festivităților dela Kiel, diarul german „*Norddeutsche Allgemeine Zeitung*” publică un articol, în care discută asupra puterii maritime a monarhiei austro-ungare. Numitul diar dițe, că idea

conducătoare, care se vede aplicată la toate reformele, ce s'au introdus în timpul mai recent la marina de resbel austriacă, este de-a apăra țărmurii adriaticii astfel, ca defensivă sê se transpună pe însa-și marea și nu pe fortificațiunile de pe uscat. Deosebitele vapore austriace s'au provădut cu armele cele mai corespundătoare și mai moderne, deore-oe marina austriacă va fi eventual chemată a lua parte la o acțiune în marea mediterană. Ce e drept, flota austriacă singură n'ar puté da pept cu flota franceză, sêu cu cea italiană, dêr împreună cu flota italiană ar puté sta față cu puterea maritimă a Franței.

Slăbiciunile și miseriile dualismului.

Diarul „*Parlamentär*” din Viena publică sub acest titlu un interesant, mic și scurt studiu politic, sêu am puté dițe și reflexiuni politice, pe cari pentru momentuositatea lor le reproducem aci:

I

Cum au ajuns Maghiarii în Austria la acea potență, pe care ei în fapt o reprezintă, acesta o înțelege numai omul, care singur numai din depărtare cunõe fineța și natura maghiarismului. El își închipuesce sub maghiarism jumătate din monarhia habsburgică, cu cel puțin 15 milioane suflete ale unui popor de călăreți viteji, cari în tot momentul pot declara resbel Austriei și pot sê se facă un stat neatârnat; crede, că maghiarismul este o mare putere, care numai din lealitate cavalerescă permite sê i-se mai adaogă ca oodă cuvântul „austriac”; și din acestea își esplică respectul colosal și poziția modestă, care se observă dincoace de *Leitha*, și mai ales în Viena, față cu Maghiarii. Intre patru ochi, chiar și Maghiarii trebuie sê ridă de această șarlataniă, ce o fac ei și ce se face cu ei, și trebuie sê recunoscă, că ei numai în Austria pot juca rolul, în care îi vedem; că ei, decât ar sta sub sceptrul Germaniei, sêu al Rusiei, n'ar puté ocupa nici a suta parte din evenimentele dițnice. Numai slăbiciunea internă a Austriei pôte sê producă un astfel de raport nenatural, și, judecând ori ca amic, ori ca inamic al imperiului, raportul Maghiarilor față cu întreaga monarhie tot-deuna va trebui sê fi declarat, ca un *symptom de bolă*. Austria dansază cu Maghiarii, pentru-ca sê ascundă miseria, în care se află împreună cu ei.

Bach studiase din fundament slăbiciunile elementului maghiar, durere, numai în interesul absolutismului; în perioada următoare constituțională însă, nu s'a mai aflat nici un bărbat, care pe basa cunoscinței precise a raporturilor ungare, sê fi sprijinit dreptul constituțional, ca acesta sê se și validiteze. Ignoranța deplorabilă, cu care a început *Beust* reorganizarea monarhiei, a amortit pôte pentru tot-deune statul, și cu îngrijire părintescă a făcut mușama din toate slăbiciunile, cari ar fi fost în stare, sê

țină pe Maghiarii între marginile îndreptățițe ale influinței lor. Din acel timp a devenit în Viena modă politică, de-a ascunde și acoperi toate golurile Maghiarilor, și de a-se dejosi pe sine în locul lor, astfel încât pe încetul *Nemții* au primit convingerea, că pe Maghiarii nici nu-i mai pot apuca de scurt, și că trebuie sê se simtă fericiți de-a puté trăi împreună cu ei în dependență prietinescă și de a-le recunõe Maghiarilor, între toate împrejurările, supremația politică peste Austria.

După ce deci din timpurile lui *Bach* încõe nimeni nu și-a luat ostenela, de-a studia firea maghiară, de aceea trebuie sê relevăm din nou cestiunea. Coperișul de sticlă al dualismului, sub care stă ascunsă „preponderanța” maghiară, e fôrte subțire, și fôrte ușor se pôte vedé prin el, că Maghiarii numai decât, privesc dualismul amenințat, de câte ori Austria voiesce sê se mărêscă, sê se estindă. Acesta de sigur este cea mai aspră judecată de condamnare adusă contra dualismului din partea reprezentanților de căpeteniă a formei de stat dualistice!? Căci ce fel de constituțiune este aceea, care nu permite o estindere a statului? O astfel de constituțiune e o clădire nenaturală, artificială, deorece fiă-care stat și fiă-care popor are un simț natural de a-se espande, și atât natura individului, cât și cea a comunității, a obștei, tinde la espansiune. Ori voiesc Maghiarii sê dovedescă, că dualismul pentru aceea există, ca sê pêrdă țeri? Cumcă posedă neapabilitatea și neputința de-a câștiga țeri, ei însiși și o afirmă. Nici odată apărătorii unui sistem de guvernare nu au făcut acestuia mai rêu serviciu, ca Maghiarii sistemului dualistic, reprezentat prin ei, atunci, când afirmă, că un stat, care e domnit de această formă de guvernare, sêmână unei mumie, căreia nu-i este permis a-se mișca, ca nu cum-va sê spargă coperișul de sticlă sub care se află.

Situația din Austria.

Din Viena se scrie, că toate foile sunt de acord a sustiné, că chiar și decât s'ar rezolva atacarea *Cilli* în ore care mod totuși și atunci situația de ađi ar fi nesuportabilă. Sunt nenumerate cestiuni, asupra cărora coalițiunea nu se pôte uni în vederi.

Partida clericală austriacă face tot posibilul, ca sê împiedece reforma electorală, și în toate afacerile mai de ceva Dômne ajută *Hohenwart* ține sê-și arete puterea. Că ce mare influență are *Hohenwart* și partida lui asupra mersului afacerilor, se vede și din cestiunea gimnasiului din *Cilli*, în care rolul important îl duce clubul-polon, care în tot momentul pôte sê frângă capul adversarului prin ținuta sa conșcie și obstinată la un principiu de luptă, sêu la o vedere politică, ce ș'a însușit-o.

— „Scii dór, că locul bietului Pippo nu-i iertat sê-l ocupe altul. Pe cum ved, nu vréi sê primesci invitarea noastră.”

— „Tot sperezi încă, că țî-se va reîntorce acasă bărbatul? După șese ani? Așa-i, că nici Gianni nu s'a reîntors? Nici de urma lui Piero nu s'a dat? Scumpa mea Gligia, marea nu s'a obișnuit a reda, ceea ce a luat odată.”

— „Dêr decât totuși? Inșe la locul acela nu pun pe mine. Locul acesta e al lui. Pôte, că speranța mea e deșartă. Totuși sper, până trăsesc.”

— „Când aud așa ceva dela tine, tot-deuna mă infuriez. Țîi spun și acum, că n'ai inimă. Țî-ar puté inșe veni în minte, că eu te-am iubit mai înainte, decum te-a luat Pippo de nevastă, inșe ochiul têu s'a lipit de el. Așa-i, că de atunci n'am diș nimic? Te-ai maritat după el și eu n'am olintit nimic din gură. Te-am închis aici—continuă *Bacciocia* arătând spre piept—când ai devenit soț, am plecat într'o cale lungă, precum scii. Alt-fel mi-s'ar fi rupt inima. Când m'am reîntors acasă, voi erați fericiți. Lui Pippo am ținut sê nu-i fac supărări, căci tot-deuna mi-a fost bun prie-

tin. Am renunțat dêr la tine. Acum inșe ești liberă êrăși, m'ai puté face fericit. Trebuie bărbat la casă și poți s'o sci, că eu te ador, ca pe vergura feciôră; țî-ași iubi copiii, ca și când ar fi ai mei.”

— „Destul!” îl întrerupse *Gigia*. „Tôte-s înzadar. Eu nu iubesc, decât un singur bărbat. În inima mea n'am loc pentru altul.”

Diçend acestea intră pe câte-va momente în altă odaia.

— „Sêrman *Bacciocia*”, dișe *Rosa*. „Ori-ce vorbă e în pagubă aici. Nu se gândesc decât la bărbatul sêu, deși nu se pôte sci, că trăsese ore, sêu a murit. Nu te mai gândi dêră la sora mea. În cele din urmă mai sunt destule femei. Vei afla între ele una, care te-ar iubi cum meriți.”

— „Eu inșe, afară de ea, nu vréu sê mă gândesc la alta.”

Intr'acestea *Gigia* intră êrăși în odaia cu drăguții ei copilași, cari fugeau acum la mamă, acum la *Rosa*, apoi la ôspe. În mâni aveau buchete de flori, pe cari le puseră în câte-un pahar.

— „Veți, aici șede cineva în locul tâtucului nostru”, dișe fetița.

— „O, de-ar fi aici mâne la sêrbătore!” răspuse băiatul. Apoi întorcându-se câtră mamă-sa dișe:

— „Așa-i, că cetim ađi scrisoarea tatei?” El ne scrie despre multe jucării frurôse.”

— „Ce nu-ți mai vine minte, răspunse *Rosa*. „Decă cetim acea scrisore, nici unul nu vom lua o bucătură, vom plânge cu toții.”

— „Dêr mie imi cade așa de bine s'o cetesc” dișe *Gigia*. „Veți, *Bacciocia*, scrisoarea aceasta am primit-o tocmai acum sunt șese ani. Tot-deuna în ajunul Crăciunului am obișnuit s'o cetesc copiii. Cu astfel de ocaziuni imi închipuesc, că mi-a adus-o factorul postal tocmai în acest moment, că bărbatul meu se află încă în viață și de bună sémă va trebui sê vină acasă. Scrisoarea aceasta e cea din urmă dela el. Ea este cea mai scumpă comôră a mea. Dêr așteptă numai, ascult'o până 'n fine, căci se face în ea amintire și despre tine.”

Diçend acestea, intră în cealaltă odaia, deschise un crinișor și scose dintr'o cutiă o scrisore mototolită. O desfăcu cu mare evlaviă și a dat-o băiatului, ca s'o cetescă.

— „Cetesc, tu umbli în școlă, sci

ceti mai bine decât mine; grijesc inșe, sê n'o rupi. Êr acum” dișe câtră ceilalți „sê ascultăm!”

Băiatul începú sê cetescă: „Dulcea și buna mea soț! Mult mi-am sdrobot capul sê sciu, cum ai puté sê primesci de Crăciun scrisoarea aceasta. Acuși imi vei spune, decât am socotit bine. De când te-am luat în căsătorie, acum se întâmplă întâiași dată, că nu petrecem împreună această sfântă di. Greu cade sufletului meu acesta. Și ieri mi-a venit minte mica noastră odaia. E plină cu flori, ca o grădină. Masa e așternută cu pânzătură albă. Am cina împreună cu copiii, copan, șuncă și vin. Tristeța mă cuprinde, când mă gândesc, cât de departe sunt de voi, nu mă pot mișca de pe corabiă, nu ved decât cerul și marea. Soții mei încă sunt așa de triști, ca și mine, pentru-că nici ei nu pot fi acasă. Aprôpe era se injur pe *Dumneșeu*, inșe tocmai în acel moment trecú pe lângă mine d-l căpitan. Veți, cât de avut este el, și totuși nu pôte fi de Crăciun acasă cu nevastă-sa. I-am vedut nevasta, când am plecat. Plângea sêrmana femeia, cum curge o plôia repede; m'a durut inima. Atunci mi-am reamintit îndată, că decât căpitanul nostru este aici cu noi—

Ne mai spun foile din Viena, că Săm-băta trecută s'a ținut în mai multe rânduri consiliu de miniștri, în care s'a discutat modalitatea, cum s'ar pute cere un nou provisoriu de budget, budgetul de pe anul acesta nefiind încă trecut prin desbaterele camerei. Cestiunea aceasta este una din cele mai ardente, și asupra ei trebuie să se discute mai înainte chiar de ce guvernul actual s'ar vedea nevoit a-și da dimisia. Va trebui să se facă deci un proiect de natura aceasta, care să se înainteze monarhului de-odată cu demisiunea.

Două modalități se crede, că ar fi profitabile. Guvernul poate cere un provisoriu mai lung dela parlament, însă cu învoierea Coronei. Parlamentul l'ar admite și camera și-ar amâna îndată ședințele. De altă parte însă se poate și aceea, că guvernul după ce și-ar da dimisia, ar primi mandat pentru conducerea mai departe a afacerilor și ast-fel ar continua desbaterea budgetului. În cazul acesta toți membrii de încredere ai partidelor din cameră ar fi convocați la o conferință, cu scop, ca guvernul să aște, decât poate conta la votarea budgetului. În conferința aceasta ar fi reprezentate toate partidele din opoziție. Se crede însă, că conferința aceasta n'ar duce la nici un sfârșit deosece majoritatea s'ar lovi cu minoritatea în cestiunea-Cilli. Cel mai cuminte lucru d'ar fi, cererea unui provisoriu.

De alt-fel scirile despre dizolvarea camerei au amuțit de-o camdată. Ministerul actual nu va pune la nici un oas această cestiune, ci în zilele proxime își va da dimisia.

O telegramă cu dată de 16 Iunie spune, că contele *Badeni* a fost primit în audiență mai lungă de câtră Majestatea Sa.

Sorțea Germanilor din Austro-Ungaria.

Diarul german „*Kreuz-Zeitung*“ publică în numărul său de alaltăieri un articol, în care vorbind despre sorțea germanismului în Austro-Ungaria, dice între altele următoarele:

Pe când mai înainte *Pesta* și alte orașe aveau colorit german și *Praga* putea fi numită germană, astăzi germanismul este scos din tot locul. Cei dintâi își ridică capul Maghiarii și contele *Beust* le dădu libertatea. După părerea sa, în Ostul monarhiei trebuiau să domnescă Maghiarii, în Vest Germanii. Astăzi în realitate Ostul îl domnesc Maghiarii, în Vest însă s'a ridicat slavismul și a minorizat pe Germanii.

Mai puternic s'a ridicat „leul cehic“; poporul boem, care mai înainte în cea mai mare parte era germanizat, acuma și-a recăștigat însă cu totul naționalitatea și limba. Conform datelor oficiale, în Cisleithania

și el e om bogat, — eu încă trebuie să renunț la bucuria aceea. Pe viitor vom serba împreună Crăciunul, decât Dumnezeu ne va da viață. Ași ave să-ți spun așa de multe, draga mea! Am umblat multă lume până acum, pe uscat însă nu prea umblu, fiindcă am puțin bani de cheltuit. Apoi mie mi-se pare, că Genua este cel mai frumos oraș din lume. Ți voi istorisi acūși, câte vitore am înfruntat. Gândeam atunci, că nu vă voi vedea odată. Nu sciam unde ne stă capul. Une-ori mi-se părea, că s'a deschis marea, vrând să ne înghită pe toți; alte-ori corabia noastră umbla așa de sus pe vârful valurilor, încât imi închipuiam, că se poate să ne acățăm de cornul lunii. Eu mi-am recomandat sufletul în grija lui Isus, m'am rugat lui și vergurei fericeite, apoi mi-am închis ochii, să nu mai văd nimic. Dér totuși te-am văzut pe tine și pe mititeii noștri. Am învățat dela un tovarăș, că decât vrem să vedem, ce se întâmplă acasă, să ne închidem ochii. Ii mulțămesc de acest sfat bun“.

(Va urma).

sunt mai puternici Slavii, decât Cehii, Slovenii, Polonii, Rutenii etc., decât Germanii, și va veni probabil încă și acel timp, când ei își vor elupta chiar și preponderanța regională.

Intre ast-fel de împrejurări nici nu se poate cugeta la o rupere a Germanilor dela Austria și la incorporarea lor la Germania, căci Cisleithania din ce în ce tot mai mult devine o diasporă națională. Cehii deja umplu cu masele lor Viena, și în scurt timp nu vor mai fi nici provincii curat germane, nici curat slave. Germania însă, care încă n'a mistuit (!) pe Francesii, Polonii și Danezii, cu atât mai puțin ar pute astăzi să înghită împreună cu Germanii austriaci încă și câte-va milioane de Cehi.

Acestate, ca un exemplu de șovinism german, pentru-ca compatrioții noștri maghiari să nu se potă mândri, că numai ei singuri merită predicatul de șoviniști.

SCIRILE ȚILEI.

— 6 (18) Iunie.

Alte persecuțiuni. Din Arad se scrie, că camera advocațională de-acolo a pus sub acușare și a pornit cercetare disciplinară în contra d-lor advocați *Aurel Suciu* din Arad și *Mihail Velicium* din Chișineu, cari fuseseră osândiți în procesul Memorandului. Ca „motiv“ se aduce împrejurarea, că în urma sentinței condamnatore, amintirii advocați au fost oprți dela exercitarea advocaturii și că „în rolul anti-constituțional și nepatriotic“ (!), ce l'au avut, s'au folosit de calitatea lor de advocați.

— o —

Răsvrătire în contra legii poliției de câmp. Introducerea noiei legi, privitoare la poliția de câmp, amăresce atât de mult populațiunea agricolă de rând, încât nu odată locuitorii singuraticelor comune s'au răsvrătit în mod formal în contra ei. O asemenea răsvrătire se scrie, ca s'a întâmplat acum de curând și în comuna *Cheț* din Bihor, unde locuitorii asediară casa notarului și cerură, între amenințări, să ia la protocol plângerile lor. Notarul, de frică, se învoi și luă la protocol, că „locuitorii comunei nu vor să se supună legii poliției și ordinațiunii privitoare la aplicarea aceleia, nu le recunosc ca obligatōre pentru ei, și vor face tot ce le stă în putință pentru a împedea executarea lor“ etc. Autoritățile superioare au pus la cale mari ceretări în cestiunea această.

— o —

De necredut. „*Erdélyi Hirado*“ publică o corespondență datată din Arad, în care se spun lucruri de necredut. Se dice adevă, că preotul român gr. or. din Pelul mare (*Nagy-Pél*), în comit. Aradului, cu numele *George Petrovici*, s'ar fi dus în ziua de 14 Iunie n. c. la inspectorul unguresc de școle din Arad, căruia să-i fi înaintat o plângere în contra învățătorului din comuna sa, *Ștefan Leucuța*, pe care să-l fi pîrit, cum dice fōia ungurescă, „nu numai pentru fapte nepatriotice anti-constituționale, ci și pentru crima grelei vătămări trupesc, cerend a se porni cercetare contra lui, atât din partea procuraturii, cât și din partea administrațiunii comitatense“. Fapta „nepatriotică, anti-constituțională“ constă în aceea, că învățătorul *Leucuța* a colectat 70 fl., dintre cari 33 fl. să-i fi luat din lada bisericeii, fără școirea preotului, ca președinte al comitetului parochial. Bani aceștia să-i fi predat apoi părintelui *Mangra* pentru a-i întrebuința la acoperirea cheltuelilor făcute cu procesul Memorandului. „Grăua vătămăre trupescă“ ar consta în aceea, că învățătorul ar fi bătut pe niște scolarți ai săi. Las', că din însuși cuprinsul corespondenței unguresc apar tendința vedită, de-a calumnia prin minciuni, d'ar nici nu ne este cu putință de-a presupune despre un preot român, că ar fi capabil de-asemeni denunțări miserabile. Forul competent pentru astfel de plângeri ar fi exclusiv Consistorul din Arad, de-a căruia diecesă se ține parochia din vorbă. Un preot, care ar ignora forul său competent și ar recurge cu astfel de acușări

mișlesci la autorități streine, n'ar merita să mai servescă la altarul unei bisericei românești nici un moment.

SCIRI ULTIME.

Viena, 17 Iunie. Demisiunea ministerului *Windischgraetz* se consideră aici ca fapt împlinit. Omul situațiunii este ađi contele *Badeni*, locțiitor în Galiția. *Badeni* fiind de origine Polon, se pare că acum în mâna Polonilor a ajuns deslegarea viitoarelor probleme ale statului. O coaliție între Poloni și Germanii e probabilă, chiar și la alcătuirea noului cabinet. Contrar acestora vor fi Slovenii din clubul-Hohenwart și conservatorii.

Viena, 17 Iunie. Monarhul a primit ieri, afară de ministru președinte *Windischgraetz*, și pe contele *Goluchowski* în audiență. *Windischgraetz* a fost în poziția de-a raporta monarhului despre hotărârile consiliului de miniștri de ieri, cari culmină în părerea, că cabinetul, avend în vedere lămurirea situațiunii politice, crede oportun a-și da dimisia.

„*Fremdenblatt*“ anunță, că ministerul a luat hotărârea, că decât stân-ga germană rămâne pe lângă intenția de a eși din coalițiune, va cere dela Majestatea Sa primirea demisiunii.

Ca viitorii miniștri președinți se amintesc contele *Leo Thun*, locțiitor în Boemia, și actualul președinte al parlamentului, br. *Chlumetzky*. Despre *Plener* se crede, că va rămâne în noul cabinet, *Wurmbrandt* însă la nici un cas nu.

Belgrad, 17 Iunie. Radicalul „*Odjek*“ și „*Mali Journal*“ urgiteză de săptămâni de zile investigația contra directorului temniței din *Pocerovač*, esistând bănuiala, că osendiții în procesul-Cebinač, sunt ispititi a fi inveninați prin măn-cări. Bănuiala această e cu atât mai întemeiată, căci cei mai periculoși membri ai partidei radicale, *Tajsič* Ranko și profesorul *Rujici*, cari încă au participat în conjurațiune, s'au bolnăvit dintr'odată greu în numita temniță, așa, că regele i-a agrafiat. La provocarea presei, guvernul a ordonat o anchetă și, ieri au fost ascultați cei doi osendiți agrafiați, cari susțin hotărît, că măn-cările prisionierilor politici sunt mestecate cu venin, procedură rămasă încă de pe timpul regimului lui *Milan*. „*Mali Journal*“ publică senzaționala scire, că profesorul *Rujici* a murit deja.

Constantinopol, 17 Iunie. Pōrta a trimis cătră toate puterile o notă-circulară în care protesteză contra hotărârii Rusiei, de a trimite o flotă în *Djeddah*, care și-ar lua calea prin *Dardanelle*.

Sciri telegrafice.

Viena, 18 Iunie. Demisiunea cabinetului austriac s'a așteptat pe astăzi înainte de amedzi.

Majestatea Sa a primit ieri în audiență mai multe persoane însemnate politice.

Ca următor al ministrului-președinte *Windischgraetz* se amintesc contele *Badeni* și contele *Thun*.

NECROLOG. *George Pap de Basesci*, în numele său și al familiei sale, cu inima frântă de durere anunță, că iubita sa soție și îngrijitōrea mamă

Maria Pap de Basesci — *Losonezi*, în 11 Iunie a. c. s'era la 6½ ore, după împărțșirea cu santele sacrameinte, în etate de 69 ani, în al 34 an al fericoitei sale căsătorii, după lungi și grele suferințe, a rēposat în Domnul.

Imormēntarea va fi, după ritul greco-cat. Joi, la 13 Iunie d. a. la 4 ore.

Santa liturgiă pentru repausul sufletului se va celebra Vineri, în 14 Iunie, dimineța la 9 ore în biserica greco-catolică din *Basesci*.

Basesci, 11 Iunie 1895.

DIVERSE.

Cōda de pēr a Chinesilor. Din Sudul Chinei a sosit la împēratul chinezesc din *Peking* o mare rugare, în care se cer unele reforme, și între altele delăturarea usului de a purta pērul în formă de cōdă. Pretensiunea această nu este așa de neînsemnată, cum se pare. Rugarea vine, cum am d'is, din Sud, decât din China Chinesilor, și nu din Nord, care este China Mandșurilor. Impēratul, cum se școie, este Mandșu, și seminția această introduse cōda de pēr în China atunci, când o cuceri. S'au pus pedepsele cele mai grele pe capul acelora, cari ar cuteza să-și lapede cōda. În fine datina de-a purta cōdă de pēr, atât de urgisită de popor, s'a înrădăcinat, și cōda a devenit cu încetul obiect al mândriei și al adorarei. Este știut, că Chinesii mai bucuos își jertfesc viața, decât să-și taie cōda de pēr din cap. Decă acum chiar înșiși Chinesii cer delăturarea cōdei, împrejurarea această dă dovadă despre o schimbare colosală în vederile poporului. Delăturarea acestei datini mandșurice poate să aducă cu sine chiar și căderea dinastiei Mandșu.

Drumul de fer transsiberian. Construirea drumului de fer transsiberian va fi de sigur una din operele cele mai mărețe ale epocii noastre. Grație acestei mari căi ferate, a cărei lungime va fi de peste 7600 kilometri, se va pute străbate în 15 zile drumul dela *Petersburg* până în *Japonia*. Linia e împărțită în trei secțiuni, ale căror lucrări urmēză cu mare activitate sub auspiciile împēratului însuși. „*Revista Științifică* consacră acestei lucrări uriașe o notă amănunțită de cel mai mare interes. Nu e trebuință să insistăm asupra importanței politice și economice a operei gigantice a cărei realizare o urmăresc Rușii cu o tenacitate și o energiă care-i onorează. Se poate ca această influință să nu se prea întindă asupra traficului mărfurilor grele, care caută pretutindeni prețuri reduse și care în mare parte vor preferi calea maritimă. Dér sunt mărfuri, cum e cēiul și mătasea spre pildă, cari pot suporta prețuri de transport mai ridicate și cari au interes să părăsescă calea maritimă pentru calea ferată. Drumul de fier, în fine, va absorbi fără îndoială cea mai mare parte din traficul călătorilor și al coletelor poștale. Trecerea din *Shanghai* în Europa prin *Vladiwostok* se va face de aci încolo în 20 de zile, de unde până aci, prin canalul *Suez*, trebuia 45 de zile, și prin *Transpacific* 53.

Literatură.

A apărut Nr. 11 din anul al doilea al revistei ilustrate pentru familie „*Vatra*“, avend următorul sumar: O familie domnescă în exiliu (urmare și fine), de *Neculai Iorga*; *Zestrea*, de *Guy de Maupassant*, Tr. de *C. Ramură*; *Sburătoare*, de *Ion Brēzu*; Unei visătoare, poezie de *Ion Țicudianu*; *Paricidul*, de *Guy de Maupassant*, Tr. de *C. Ramură*; *Nora*, dramă în trei acte, de *Henric Ibsen* (urmare) Tr. de *B. Marian*; *Dela sat*, poezie de *Maria Cunțan*; *Majoratul*, de *Hoffmann*, (urmare și fine) Tr. de *C. Ramură*; *Fel de fel*, de * *. Ilustrațiile: *Căduț!*; *La rugăciune*; *După culise*; *Chopin*; O telegramă; *Mănăstirea Voronețu*; *Tinere Japonese* la recolta cēiului.

În tipografia archiepiscopescă *Silvestru Morariu-Andrievič* din *Cernăuți* (*Bucovina*) a apărut: *Carte de cetire pentru cursul de repetiție*, de *Nicolae Ieremievič-Dubēu*, învățător la școala de aplicație a pedagogului i. r. în *Cernăuți*. Cartea conține 117 bucăți de cetire alese, de diferiți scriitori buni. Prețul unui exemplar de 260 pag. format mare costă numai 80 cr., legat l fl.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 17 Iunie 1895.

Table with 2 columns: Item (e.g., Renta ung. de aur 4%, Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%) and Value.

pădure „Dávid Márton-völgye“ 1067 m³ lemne de fag și 3756 m³ lemne de brad.

2. In partea de pădure, „Kiság“ (cer-cul Satulung) 15399 m³ lemne de fag.

3. In revierul „Zizin,“ in partea de pădure „Sugó“ 1272 m³ lemne de fag, și 925 m³ lemne de brad;

Ofertele au de a-și așterne ofertele provădute cu timbru de 50 cr., cel mult până în 4 Iulie a. c. înainte de prânz la 12 ore la primarul orașului Brașov.

Ofertele au de a conține un vadiu de 3% din suma oferată; acest vadiu se poate estinde atât asupra întregului material de lemne, cât și asupra singuraticelor părți de pădure.

Deschiderea ofertelor va avé loc în 4 Iulie a. c. după prânz la 3 ore în biroul primarului.

Brașov, 8 Iunie 1895.

725,1—3 Magistratul orașenesc.

Nr. 7074—1895.

PUBLICAȚIUNE

Comuna orașenescă Brașov (in Ungaria) intenționează a vinde per trupina venitul materialului de lemne pro 1893, până inclusive 1895 din pădurile de pe teritoriul Săcelelor, și anume:

1. In revierul Cernat „in partea de

Anunțuri (insertiuni și reclame)

Suntă a se adresa subscrise, administratiunii. In cazul publicării unui anunț mai mult de odată se face scădemânt, care crește cu câtă publicarea se face mai de multe-ori.

Administrațiunea „Gazeta Transilvaniei.“

Cursul pieței Brașov.

Din 18 Iunie 1895.

Table with 3 columns: Item (e.g., Banenote rom. Camp., Argint român. Cump.), Price, and another Price.

Marea Descoperire a Veacului ELIXIRUL GODINEAU este singurul leac (fără nici o primejdie) in contra Neputinței. Vindecarea anemicilor, a Sleiților, etc. INTINERIREA ȘI PRELUNGIREA VIETEI

AVIS!

Prenumeratiunile la Gazeta Transilvaniei se potú face și reînvi ori și când dela 1-ma și 15 a fiă-cărei luni.

Domnii abonați se binevoiescă a arăta in deosebi, când voiesc ca espedarea să li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonează din nou, se binevoiescă a scrie adresa lămurit și se arate și posta ultimă.

Administraț. „Gaz. Trans.“

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Mai 1895.

Main railway schedule table with multiple sections: Budapest - Predeal, Ghirish - Turda, Copșa-mică - Sibiu - Avrig - Făgăraș, Simeria (Piski) - Hunedóra, Brasov - Zernești, Mureș - Ludoș - Bistrița, Arad - Timișóra, Careii-mari - Zelău, Sighișóra - Odorheiu-săcuesc.

Nota: Orele însemnate in stânga stațiunilor sunt a se ceti de sus in jos, cele însemnate in dreapta de jos in sus. — Numerii încuadrați cu linii mai negre însemnăză orele de nopțe.